

Övriga parter i målet: Europaparlamentet (ombud: L.G. Knudsen och K. Zejdová), Europeiska unionens råd (ombud: M. Bauer och K. Zieleškiewicz)

Saken

Överklagande av den dom som meddelades av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt den 18 september 2008 i mål T 47/05, Angé Serrano m.fl. mot parlamentet, varigenom förstainstansrätten ogillade klagandenas talan om ogiltigförklaring av de individuella beslut om lönegradsplacering som fattats med tillämpning av övergångsbestämmelserna i bilaga XIII till tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna i deras lydelse enligt rådets förordning (EG, Euratom) nr 723/2004 av den 22 mars 2004 (EUT L 124, s. 1), och särskilt artikel 2 däri — Upphävande, efter de nya tjänsteföreskrifternas ikraftträdande, av den lönegradsplacering som vidtagits efter godkänt resultat i ett internt uttagningsprov medan de gamla tjänsteföreskrifterna var i kraft — Ett berättigat intresse av att få saken prövad kvarstår trots att de angripna besluten upphävts — Principerna att förvärvade rättigheter ska bibehållas och om skydd för berättigade förväntningar — Principen om likabehandling

Domslut

1. Huvudöverklagandet ogillas.
2. Anslutningsöverklagandet ogillas.
3. Pilar Angé Serrano, Jean-Marie Bras, Adolfo Orcajo Teresa, Dominiek Decoutere, Armin Hau och Francisco Javier Solana Ramos, Europaparlamentet och Europeiska unionens råd ska bära sina respektive rättegångskostnader.

(¹) EUT C 44, 21.2.2009.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 mars 2010 (begäran om förhandsavgörande från Naczelny Sąd Administracyjny — Republiken Polen) — Telekomunikacja Polska S.A. w. Warszawie mot Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

(Mål C-522/08) (¹)

(Elektronisk kommunikation — Kommunikationstjänster — Direktiv 2002/21/EG — Direktiv 2002/22/EG — Villkor, som uppställs av ett företag för att ingå tjänsteavtal, om att avtal även ska ingås för tillhandahållande av andra tjänster — Förbud — Bredband)

(2010/C 113/16)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Telekomunikacja Polska S.A. w. Warszawie

Motpart: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Saken

Begäran av förhandsavgörande — Naczelny Sąd Administracyjny — Tolkning av artikel 95 i EG-fördraget och skäl 13 samt artiklarna 5 och 8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/19/EG av den 7 mars 2002 om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter (tillträdesdirektiv) (EGT L 108, s. 7), bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv) (EGT L 108, s. 21), skäl 1 och 28, artikel 1.3 och artiklarna 3, 7, 8, 14, 15, 16 och 19 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) (EGT L 108, s. 33) samt skäl 26 och artiklarna 16 och 17 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster) (EGT L 108, s. 51) — Nationell lagstiftning som innebär förbud mot leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster att för ingåendet av avtal om tillhandahållande av tjänster uppställa villkor om förvärv av andra tjänster — Villkor, som uppställs för ingåendet av ett avtal om tillhandahållande av en bredbandsanslutning till Internet, om att avtal även ska ingås för tillhandahållande av telefonitjänster

Domslut

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster) ska tolkas så, att de inte utgör hinder mot nationell lagstiftning, såsom artikel 57.1 första punkten i telekommunikationslagen (ustawa — Prawo telekomunikacyjne) av den 16 juli 2004, i den lydelse som är tillämplig på omständigheterna i målet vid den nationella domstolen, i vilken det förbjöds att det, för ingåendet av avtal om tillhandahållande av tjänster, uppställs villkor att slutanvändaren även ska ingå avtal om tillhandahållande av andra tjänster.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av

rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) ska emellertid tolkas så, att det utgör hinder mot nationell lagstiftning enligt vilken samtliga kombinationserbjudanden från säljare till konsument, med förbehåll för vissa undantag och utan hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, är förbjudna.

(¹) EUT C 69, 21.3.2009.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 4 mars 2010 (begäran om förhandsavgörande från Raad van State — Nederländerna) — Rhimou Chakroun mot Minister van Buitenlandse Zaken

(Mål C-578/08) (¹)

(Rätt till familjeåterförening — Direktiv 2003/86/EG — Begreppet "hjälp från systemet för socialt bistånd" — Begreppet "familjeåterförening" — Familjebildning)

(2010/C 113/17)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Rhimou Chakroun

Motpart: Minister van Buitenlandse Zaken

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Raad van State — Tolkning av artiklarna 2 d och 7.1 c i rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (EUT L 251, s. 12) — Begreppen "hjälp från systemet för socialt bistånd" och "familjeåterförening"

Domslut

1. Formuleringen "hjälp från systemet för socialt bistånd" i artikel 7.1 c i rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening ska tolkas så, att en medlemsstat därigenom inte ges möjlighet att anta regler om familjeåterförening som leder till att familjeåterförening ska nekas en referensperson som har lagt fram bevis för att vederbörande har stabila

och regelbundna försörjningsmedel som är tillräckliga för att försörja referenspersonen och hans eller hennes familjemedlemmar, men som med hänsyn till försörjningsmedlens storlek inte desto mindre är berättigad till särskilt bistånd för att bestrida särskilda, individuellt fastställda nödvändiga levnadskostnader, till inkomstprövade efterskänkningar av skatter och avgifter, som lokala myndigheter beviljar eller till inkomststödjande åtgärder inom ramen för den kommunala minimipolicy (minimabeleid).

2. Direktiv 2003/86, och särskilt artikel 2 d i detsamma, ska tolkas så, att denna bestämmelse utgör hinder för nationella bestämmelser enligt vilka en åtskillnad ska göras vid tillämpningen av kravet på försörjningsmedel i artikel 7.1 c i direktiv 2003/86 beroende på om familjebanden har knutits före eller efter referenspersonens inresa i värdmedlemsstaten.

(¹) EUT C 55, 7.3.2009.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 11 mars 2010 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État — Frankrike) — Centre d'exportation du livre français (CELF), i likvidation, och Ministre de la Culture et de la Communication mot Société internationale de diffusion et d'édition

(Mål C-1/09) (¹)

(Statligt stöd — Artikel 88.3 EG — Rättsstridigt stöd som förklarats vara förenligt med den gemensamma marknaden — Ogiltigförklaring av kommissionens beslut — Nationella domstolar — Aterkrävande av rättsstridigt verkställt stöd — Vilandeförklaring av målet till dess att kommissionen fattat ett nytt beslut — Exceptionella omständigheter som kan begränsa återbetalningsskyldigheten)

(2010/C 113/18)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Centre d'exportation du livre français (CELF), i likvidation, och Ministre de la Culture et de la Communication

Motpart: Société internationale de diffusion et d'édition